

"Her şey zıddı ile bilinir." kaidesine binaen; doğruluğun kıymeti yalan ile anlaşılır. Allah Kur'an'da -haşa- kasten yalan ifadeler kullanmış olabilir mi?

Mutlak güzelden çirkin bir şey çıkmaz, çünkü Onda çirkinlik yok. Mutlak kemalden eksik ve noksan bir şey çıkmaz, çünkü Onda noksanlık yok. Oysa yalan çirkin ve noksan bir şeydir. Çirkin ve noksan olan yalanın Allah'a yaklaşması mümkün değildir.

Yalan çaresizlerin, acizlerin ve adilerin başvuracağı bir yoldur. Allah bu gibi vasıflardan münezze ve mukaddestir. Allah'ın böyle bir yola tevessül etmesi Onun kusursuz sıfatlarına yakışmaz.

Doğru sözün kıymeti bilinsin diye zaten kâfirler, yalancılar, şeytanlar bolca bulunuyorlar; bu sebeple esas olan doğruyu emretmek ve onu göstermektir. Bu yüzden Allah -haşa- yalan söylemez, ama yalan söyleme özgürlüğünü insanlara ve cinlere bahşetmiş. Küfrü sevmez, ama kâfirlere inkâr etme serbestliğini vermiş vesaire.

Mesela, Peygamber Efendimiz (asm)'in yaşadığı toplumda, yani cahiliye döneminde yalan, çirkinlik o kadar çoklukla bulunuyor ki, insanların doğruyu görmeye ve doğru bir modeli takip etmeye ihtiyacı var. Hâl böyle iken Allah ve Resulü -haşa- yalan söyleyerek çoklukla bulunan yalana prim verir mi, vermesi ne kadar makul olur. Çok mantıksız bir faraziye bu.

Yalanın çirkinliklerini sayıp döneceksin ve yalan söyleyene büyük bir azap vaad edeceksin, ama kendin de yalan söyleyeceksin; bunlar ak ile kara gibi zıt şeylerdir, cemi muhaldir.